

Latvian
That Day On Calvary
60-0925

Tā diena uz Golgātas

Džefersonvila, Indianas štats, ASV
1960. 25. septembris

www.messagehub.info

Viljams Marions Branhams

"...kad skanēs septītā eņģeļa balss..." Atklāsmes 10:7

Priekšvārds

Viljama Branhamā ievērojamā kalpošana bija Svētā Gara izpausme, lai piepildītu Svēto Rakstu pravietojumus no Maleahijas grāmatas 3:23-24, Lūkas Evaņģēlija 17:30, Atklāsmes Grāmatas 10:7 un daudzus citus Bībeles pravietojumus. Šī vispasaules kalpošana bija Dieva darbu turpinājums (kurus Viņš veic caur Savu Garu) šajā Pēdējā laikā. Svētajos Rakstos ir teikts, ka ir jāatnāk kalpošanai, kas sagatavos cilvēkus Jēzus Kristus Otrajai Atnākšanai.

Mēs lūdzam Dievu, lai šis uz papīra drukātais Vārds tiktu ierakstīts jūsu sirdīs, kad jūs dievbijībā un lūgšanā lasīsiat šo vēstījumu.

Kaut arī tika pieliktas visas pūles, lai nodrošinātu precīzu un pilnīgu tulkojumu, Viljama Branhamā sprediķu visprecīzākais un oriģinālais avots ir audio faili angļu valodā.

Vairāk nekā 1100 Viljama Branhamā sprediķi, kas ir iztulkoti daudzās valodās, bez maksas ir pieejami lejuplādēšanai un printēšanai teksta un audio formātos.

Šīs svētrunas var tikt pavairotas un izplatītas bez ierobežojumiem, bet ar nosacījumu, ka tās netiek pārveidotas un ka katra svētruna tiek publicēta pilnā apjomā (nevis tikai kāda tās daļa), un ka tās tiek izplatītas bez maksas.

Tā diena uz Golgātas

1 Dievs tevi svētī, Brāli Nevil, un liels paldies. Labrīt, draugi. Liels gods atkal būt šeit Baznīcā šorīt, kalpot Kungam, sludinot Vārdu un lūdzot par slimajiem. Un es ļoti pateicīgs par šo dienu. 2 Es izbrīnījos, kad ienācu. Brālis pienāca un pateica: "Es negribu būt, kā tas necienīgais, spītālgais, kurš bija izdziedināts." Tas bija Brālis Raitis. Es lūdzu par viņu, un Kungs pilnīgi izdziedināja viņu. Viņš uznāca šurp, raudot, lai paspiestu man roku un pateiktu, ka viņš grib pateikties Kungam par to, ka bija dziedināts. Viņš gribēja atgriezties un pateikties. Viss beidzās. Viņš tagad pilnīgi vesels. Mēs pateicīgi par šīm liecībām.

2 Un... Čārlijs, un Brālis Džeffris, ja vēlaties, panāciet un ieņemiet šeit šīs vietas. Laipni lūdzam, jums nenāksies stāvēt. Cits brālis tur, Brālis Vuds, panāc šurp, šeit ir...šeit ir dažas vietas, šeit uz soliņa, jums nenāksies stāvēt. Man šķiet šeit ir pāris vietas, šeit uz soliņa, jums nenāksies stāvēt. Man šķiet šeit ir pāris vietas. Un...jā, laipni lūgti atnākt un ieņemt šīs vietas. 4 Mēs priecīgi...Kā reiz bija teikts: "Es priecājos, kad viņi teica man, [Brālis saka: "Man patīk būt tuvāk Kristiešiem" -Red.] Paldies, paldies. Es nopriecājos, kad viņi teica man: 'iesim Kunga namā'." Tā ir kristiešu privilēģija un prieks: iet Kunga namā.

3 Skatoties apkārt un redzot tik daudz savus draugus šorīt, es no tā piepaceltā garastāvoklī. Es priecīgs šeit redzēt Brāli un Māsu Doh no Ogaijo. Es redzu tur Brāli un Māsu Armstrong, arī no Ogaijo. Dievs svētī tāpat arī jūs. O-o, vienkārši skatoties apkārt var redzēt tik daudz, būtu pat grūti atcerēties visus viņu vārdus. Māsa Huver no Kentuki, priecīgi jūs redzēt šeit šorīt. Un Čārlijs, un Nellija, Brālis Džeffris un viņa ģimene, un tik daudz šeit no ārpilsētas. Un tā, šorīt mēs gaidām brīnišķīgu laiku Kungā. Gaidot, ka Dievs satiks mūs tādā veidā, lai svētītu mūsu dvēseles, un kalpos mums ar to, kāda ir mūsu vajadzība. Un kad es skatos pa visu telpu, ja es sākšu nosaukt šeit visus savus draugus, tam aizietu gandrīz viss rīts. Labi jūtos, ka varu atgriezties baznīcā ieraudzīt visus cilvēkus...gatavus sagaidīt...

4 Kā tas būs, kad mēs atnāksim uz Debesīm un satiksimies tur priekš tā brīnišķīgā laika pastāvīgā, mūžīgā sabiedrībā apkārt Dieva tronim un tām pašām svētībām, kuras mēs visi tā lolojam. Tur mēs būsim darīti pēc Viņa līdzības, Viņa attēla, un ar Viņa Garu uz mums pielūgsim un kalposim Viņam visu mūžību, nekad nenogurstot. 7 Tikai padomājiet, nav nekā, par ko vari padomāt, ar ko tev patīk nodarboties, bet kas reiz tev neapniktu. Čārlij, man šķiet, ka mums ar tevi medīt vāveres patīk vairāk par visu, no šīm nodarbībām, bet tu zini, ka apnīk ar to nodarboties. Man patīk iet pārgājienā, nokļūt līdz kalniem un vienkārši pastaigāties, bet reizēm es

nogurstu un gribu nodarboties ar kaut ko citu. Un vēl man patīk vadīt mašīnu. 8 Reizēm es jūtos noguris, novārdzis, un nervi uzvilkti. Es vienkārši lecu savā mašīnā, izbraucu, un turoties pie "barankas", braucu pa ceļu un dziedu: "Es tik laimīgs, ka arī es - viens no viņiem", vai vēl kaut ko. Vienkārši saspiežu stūri un dziedu, piesitot kāju un izsaucoties. Bet pēc kāda laika man tas apnīk, un tad es atgriežos atpakaļ uz mājām un sāku kaut ko vēl. Bet kad mēs sāksim pielūgt Dievu tajā jaunajā valstībā, tur nekad nebūs garlaicīga momenta...Visu laiku būs svētība, vienkārši vēl un vēl. Bet, protams, mēs tad būsīm izmainīti; mēs nebūsīm tādi, kādi mēs tagad. Mēs būsīm savādāki, savādāki radījumi, kā tagad. Un tā, mēs laimīgi.

5 Es vienkārši domāju. Es nezinu, vai es par to teicu, vai nē, Brāli Čārlij. Pirms kāda laika mēs ar viņu bijām Kentuki, un viņš teica: "Brāli Branham, kā tu domā, Tūkstošgadu Valstībā mēs ar tevi medīsim vāveres?" Es teicu: "Nedomāju gan, Čārlij." Viņš teica: "Mums tā patīk, kā tu domā, vai mēs medīsim, kad iesāksies Milleniums?" Es teicu: "Nē, Milleniumā nebūs nekā nokauta." Un viņš teica: "Nu ko, tas mums tā patīk." Es teicu: "Čārlij, ka ja es varētu pārliecināt tevi, ka tu kādreiz biji sivēns, un tu izaugi līdz augstākam radījumam, līdz cilvēciskai būtnei. Vai vēlētos tu atgriezties atpakaļ un baudīt sivēna priekus?" Viņš teica: "Nē." 10 Es teicu: "Saproti, tagad tu par tik daudz augstāk, kā sivēns, tagad tu cilvēks, tu nekad nevēlētos atkal kļūt par sivēnu." Es teicu: "Tagad pareizini to ar desmit tūkstošiem, un iznāks tas, par ko tu kļūsi, kad izmainīsies no šī tajā, kas tu būsi. Tu vairs nekad nevēlēties kļūt par cilvēcisku būtni." Tiešām. Būs kaut kas cits. Es esmu tik priecīgs pat no vienas domas par to. Zinot, ka reiz mēs uzrāpsimies augstāk.

6 Labi, tagad, ja Kunga griba, tad nākošajā svētdienā, kura būs apmēram...Pēc tam ar labu draugu es gatavojos doties uz Vaijomingu vai tur - uz Ajdaho, ar savu labu draugu, Brāli Majnoro Arganbraitu, Brāli Kleitonu Sanmoro no Kristīgajiem Biznesmeņiem. 12 Pēc vienas nedēļas, šī septītā nedēļa, man jābūt Dallasā, Tehasā, kongresā "Dziedināšanas Balss", mans vēstījums būs vakarā septītais. Un tad es atgriežos atpakaļ, lai brauktu uz Ajdaho ar Brāli Arganbraitu un Kristīgajiem Biznesmeņiem, un varbūt pavadīsim vienu vakaru Mineapolisē, pirms mēs aizbrauksim. Tad vienas brokastis pie Kristīgajiem Biznesmeņiem.

Ja Kunga griba, nākošajā svētdienā no rīta es gribu atkal atgriezties uz šejieni, Baznīcā; un ja tas pieļaujami un būs Kunga griba, es gribu runāt par tēmu "Virpulis Vējā"; ja Kunga griba.

7 Šķiet, ka tas bija man uz sirds visu nedēļu; un vienu rītu, ļoti agri, ap pulksten četriem no rīta es pamodos ar šo domu: "Tā diena uz Golgātas". Es gribu runāt par šo šorīt. "Tā diena uz Golgātas". 15 Un tagad, izlasīsim par to, pievērsīsimies mūsu Bībelēm, Rakstos, Mateja Evanģēlijā 27.

nevarīgos, kuri iziet lūgšanu rindu. Lai tie, kuri pacēla savas rokas, tieši tagad nožēlo grēkus savās sirdīs. Lai tie, kuri tik ilgi atturējās, pasteidzas pie ūdens, un viņiem tiek piedoti viņu grēki uz Jēzus Kristus, Dieva Dēla upura vārda pamata. Āmen.

pacelsies rokas? Dievs svētī jūs tur un jūs. Labi, vēl nedaudzi. Dievs svētī jūs. Dievs svētī jūs. Vēl daži, taisni pirms tam, kā mēs lūgsim.

61 Mūsu Debesu Tēvs, bija teikts, ka kad Pēteris sludināja piecdesmitnieces dienā: "Visi, kas noticēja, bija pievienoti pie baznīcas." Viņi patiesi tic, ar visu viņu sirdi, tie cilvēki, kuri tikko pacēla rokas. Es ticu, ka viņi noticēja no visas savas sirds. Ja viņi noticēja, baseins ar ūdeni gaida šeit. Ja viņi grib, lai viņu grēki būtu piedoti, kāds šeit var kristīt viņus šajā Vārdā, vienīgajā Vārdā, kurš ir zem Debesīm, dots cilvēkiem, lai mēs glābtos. Jo, kā es citēju Rakstus pirms dažām minūtēm, ka "grēka nožēlošanai un grēka piedošanai jābūt sludinātai - visai pasaulei, sākot no Jeruzālemes". Un kad grēku nožēlošana un grēku piedošana bija sludināta Jeruzālemē, apustulis no Rakstiem teica viņiem, ka, pirmkārt, 9 viņiem jānožēlo grēki, bet pēc tam jābūt kristītiem Kunga Jēzus Kristus vārdā. Tas bija sludinātāja darbs. Priekš viņiem - nožēlot grēkus, priekš viņa - kristīt viņus, LAI atlaistu viņu grēkus. "Kam grēkus piedosiet, tam piedots; kam atstāsiet, tam paliek."

62 Tēvs, kā tikai šī pasaule nogāja līdz tādām stāvoklim, kā tagad? Kāpēc gan neticēt vienkāršam Evāņēlijam? Un viņi pat ienes šī vietā, lai nomainītu ar melu vārdiem, viltus kristībām, viltus kristībām ar Svēto Garu, rokas paspiešanu kalpotājiem, un izmanto titulus Tēva, Dēla un Svētā Gara, kuru vispār nav Rakstos - romiešu parakstīts dokuments, nevis kristīgā mācība. Nekur nav Bībelē. Grēku piedošana nevar notikt caur tituliem, bet tikai caur Jēzus Kristus vārdu. 128 Tagad, Tēvs, mēs zinām, ka tas ir ļoti nepopulāri. Tavi ceļi vienmēr bija tādi; bet lai šodien šie cilvēki pienāk pie tās dienas, tās dienas uz Golgātas. Kur Jēzus nicinot to dienu, to kaunu būt izģērbtam, būt sagraizītam gabalos, visas pasaules, baznīcas, tās tautas, kurai vajadzēja Viņu iemīlēt, apspļaudīts un apsmiets; un, tomēr, pie visa tā, Viņš neatvēra Savu muti, un gāja, un nomira par tiem cilvēkiem, kuri smējās par Viņu.

63 Dievs, paņem šorīt mūs uz Golgātu, un ja saka, ka mēs jukuši, ja saka, ka mēs nepareizi sapratām Rakstus, lai ko viņi neteiktu, Dievs, viņi nevar stāvēt Dieva klātbūtnē un teikt, ka tas nepareizi. 130 Viņi nevar pārklāt savus grēkus ar Bībeli. Bībele atklāj viņu grēku, viņu neticību; vēlēšanos būt populāram, darīt tā, kā dara pārējais pūlis. Lai viņi atnāk uz Golgātu šorīt un sāk no Jeruzālemes, tā grēku nožēlošana un grēka piedošana jāsludina visām tautām, sākot no Jeruzālemes. Lai viņi izdara šo soli, lai būtu piesisti pie krusta, lai būtu sagraizīti un apspļaudīti, apsmieti un nosaukti par ko tik vēlies no reliģiozo nodevēju apgabala: sašķelto baznīcu, kā tik vēlas nosaukt. 131 Lai mēs šorīt, Kungs, sākam savu ceļu ar Kunga nedaudzajiem, ienīstajiem. Lai mēs ejam, kā gāja apustuļi, nenogriežoties ne pa labi, ne pa kreisi, un no visa labākā mūsu sirdī kalpojam Dievam. Dāvini to, Tēvs. 132 Tagad izdziedini slimos un

nodaļā un sāksim no 27. panta, un nolasīsim daļu no šiem Rakstiem, lai paņemtu kā pamatu. Un pēc tam mēs uzreiz sāksim, bet pēc sludināšanas mums būs lūgšanas par slimajiem...

8 Pēc pēdējās reizes šeit, vienkārši sekojot manam jaunajam kalpošanas veidam, no tās sapulces es izdzirdēju vairāk liecības, kā pēc jebkuras citas ilgā laika posmā. Kaut kas šajā ir, ka vajag nodibināt kontaktu ar cilvēku, neskatoties uz to, cik pārdabiskā parādīts. Bet, saprotiet, dziedināšanai jānāk uz individuālās ticības pamata. 17 Ja cilvēkam ir ticība, un viņi redz, kā Svētais Gars izstaigā pa auditoriju un saka, un notiek noteiktas lietas: "tavs vārds tāds un tāds", "tu atbrauci no turienes", un "tu izdariji kaut ko tādu", un "tas būs tādā veidā", un redz, ka tas viss tā notiek, un tomēr, sēdošajam tur cilvēkam jāpaceļ skats un jāsaka: "Tam vajag būt Dievam. Es pieņemu savu dziedināšanu." Bet tā vietā cilvēks saka: "Uzlieciet man rokas un palūdziet par mani, lai es dziedinātos."

9 Tā mēs iemācīti šeit Amerikā, lai ticētu tam, un tas, protams, pēc Rakstiem. Bet mēs atrodam Āfrikā un dažādās vietās, ja tikai kaut kas tāds notiek, visi sanākušie vienlaicīgi uzreiz tiecas un pieņem savu dziedināšanu, tāpēc ka viņiem nebija par to mācīts. Viņiem pat nebija mācīts par dziedināšanu. Un tad, kad viņi redz to, viņi zina, ka eksistē Dievs, Kurš dzīvo: un ja Viņš dzīvo, Viņš - visaugstākais. Un Viņš dziedina, un viss. Tāpēc, ka pamats jau ielikts, pamats, ka Viņš ir Dziedinātājs un dziedina cilvēkus. Pēc tam, kad viņi redz, kā Viņa klātbūtne darbojas caur Viņa baznīcu, tad saka: "Viss, Tas viss, kas mums vajadzīgs." Bet mēs bijām iemācīti par roku uzlikšanu uz slimajiem un visam tādām. Lūk kāpēc Amerikā tas nedarbojas tik labi. 19 Tagad atcerieties, nākošajā svētdienā no rīta, ja Kunga griba, (Brālis Nevils, protams, paziņos to.) - "Virpulis Vējā".

10 Tagad es devu jums nedaudz laika, lai pievērstos jūsu Rakstos - Mateja 27. Sāksim lasīt no 27. panta Mateja Evāņēlijā. Uzaicinu uzmanīgi paklausīsimies uzrakstīto.

Tad zemes pārvaldnieka karavīri ņēma Jēzu, veda to pārvaldnieka pilī un sasauca ap viņu visu pulku. Un tie novilkā Viņam drēbes un uzvilka purpura mētelī. Tie nopina ērkšķu vainagu un lika to Viņam galvā, un deva Viņam niedri labajā rokā, un locīja ceļus Viņa priekšā, viņu apsmiedami, un sacīja: "Sveiks, jūdu ķēniņ!" Un tie spļāva Viņam virsū, ņēma niedri un sita Viņam pa galvu. Un kad tie bija Viņu apsmējuši, tad tie novilkā Viņam mētelī un apvilka Viņam Viņa paša drēbes un aizveda Viņu, lai sistu krustā. Bet iziedami tie sastapa cilvēku no Kirēnas, vārdā Sīmani; tie piespieda to nest Viņa krustu. Un nonākuši tai vietā, ko sauc Golgatu, tas ir pieres vietu, Tie

Viņam deva dzert etiķi, maisītu ar žulti; un, kad Viņš to nobaudīja, Viņš negribēja to dzert. Un tie sita Viņu krustā un izdalīja Viņa drēbes savā starpā ar mesliem. Un tie sēdēja tur un apsargāja Viņu. Un virs Viņa galvas tie pielika Viņa vainas uzrakstu: "Šis ir Jēzus, Jūdu ķēniņš." Tad divi slepkavas tika kopā ar Viņu krustā sisti; viens pa labo, otrs pa kreiso roku. Bet garāmgājēji zaimoja Viņu, galvas kratīdami, Un sacīja: "Viņš gribēja noplēst templi un to atkal uzcelt trijās dienās; palīdzi Pats Sev; ja Tu esi Dieva Dēls, kāp no krusta zemē." Tāpat augstie priesteri, līdz ar rakstu mācītājiem un vecajiem apsmēja Viņu, sacīdami: "Citiem Viņš palīdzējis, bet Pats Sev nevar palīdzēt. Ja Viņš ir Israēla ķēniņš, lai nokāpj no krusta, tad mēs ticēsim uz Viņu. Viņš Dievam uzticējies, Tas lai glābj Viņu, ja grib, jo Viņš ir sacījis: Es esmu Dieva Dēls." Tāpat arī slepkavas, kas līdz ar Viņu bija krustā sisti, zaimoja Viņu. Bet no sestās stundas tapa tumšs pa visu zemi līdz pat devītai stundai. Bet ap devīto stundu Jēzus sauca stiprā balsī: "Ēli, Ēli, lama zabachtani?" Tas ir: "Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?" Bet daži no tiem, kas tur stāvēja, kad tie to dzirdēja, sacīja: "Šis sauc Ēliju." Un tūlīt viens no tiem aizskrēja, paņēma sūkli, pildīja to ar etiķi, uzsprauda to niedrē un dzirdēja Viņu. Bet citi sacīja: "Pagaid, redzēsīm, vai Ēlija nāks un glābs Viņu." Bet Jēzus atkal iekliedzās stiprā balsī un izlaida Savu Garu. Un redzi, tempļa priekšsargs pārplīsa no augšas līdz apakšai divos gabalos, un zeme trīcēja un klintis šķēlās. Un kapi atdarījās, un daudzu svēto miesas, kas dusēja, cēlās augšām. Un tie izgāja no kapiem pēc Viņa augšāmcelšanās, nāca svētajā pilsētā un parādījās daudziem. Bet virsnieks un tie, kas bija pie Viņa sargāja Jēzu, redzēdami zemes trīci un visu, kas tur notika, izbijās ļoti un sacīja: "Patiesi, Šis bija Dieva Dēls."

11 Nolieksim mūsu galvas lūgšanā. Kungs, mēs zinām, ka Tu esi Dievs, un pēc šī svētītā un Svētā Vārda nolasīšanas mēs redzam, ka Tava būtība vēl joprojām nav mainījusies. Tu vienmēr Dievs. Un likās, ka Jēzum neviens nepalīdzēs, ka Viņš bija paņemts ar nešķīstām rokām un bija sasists, apspļauts, apsmiets, un karājās pie krusta, izlejot Asinis un mirstot; un likās, ka ne no kurienes nebija palīdzības, ka pat Viņš Pats iekliedzās: "Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani atstāji?" Bet Tu darbojies tajā momentā, kad neviens cits nevar darboties. 3 22 Mums dots zināt, Kungs, ka ja ir upes, kuras mums nepāriet, ja ir kalni, kurus mums nepāriet, Dievs specializējas tajās lietās, kuras nevar izdarīt citi. Tu speciālists šajā darbā. Jo Tu zini tās dienas iemeslu - uz Golgātas. Tu, būdams Dievs, Bezgalīgs, zināji, ka šai stundai bija jāiestājas. Bet kad tas

tevi aizvedīs pa Savu ceļu. Atļaujiet man to atkal teikt. PAVADI SAVU DIENU UZ GOLGĀTAS. DIEVS TEVI AIZVEDĪS PA SAVU CEĻU. Uzaicinu palūgsim.

59 Kungs, o - o, Dievs, paņem mūs visus taisni tagad uz Golgātu. Atļauj mums atbrīvoties no sevis, Kungs, - no cilvēciskajām bailēm, bailēm, no tā, ka kaut kas kaut ko pateiks. Taču visa pasaule smējās par Viņu, jokojoies par Viņu. Bet Viņš bija paklausīgs līdz nāvei. Viņš bija paklausīgs līdz negodam. Viņš bija pat paklausīgs federālajai valdībai, bet mēs zinām, ka, kad sātans sakāva šo zemi, viņš kļuva par šīs zemes valdnieku un varu. Viņš liecināja par to pašu mūsu Kungam un teica: "Šis valstības manas. Es ar viņām izdarišu, ko vēlēšos." Un mēs apzināmies, ka no tās dienas šī pasaule - zem lāsta, pārvalda tās nolādētāji. Bet Dievs, o - o, Dievs, mēs kalpojam valstībai, kura noņēma šo nolādētību. 123 Tēvs Dievs, cik brīnišķīgi, ka šodien Tu izdarīji brīnišķīgas lietas kinematogrāfijas pasaulē. Parādot šīs brīnišķīgās bildes, kā "Desmit Baušļi" un pārējās, atļaujot šiem cilvēkiem ieraudzīt, kuri pat pār baznīcas sliekšni nepārkāps, bet atļāvi viņiem ieraudzīt, kas tas tāds. Dieva Ceļš - tas Ceļš, pasaules noraidīts, tāpēc ka mēs taisni...mēs ejam uz Krieviju, zem komunisma varas...Mēs šajā pasaulē, bet mēs ne no šīs pasaules. Mēs aizbēgām pie Golgātas. Mēs piesisti krustā kopā ar Dieva Valstību, lai būtu vieni no Viņa. Nav svarīgi, ko runā pasaule, mēs ejam ar Dieva nedaudzajiem - ienīstajiem. Mēs ejam uz augšāmcelšanu, un mēs ticam, ka tā ļoti drīz, Kungs, kad mēs būsīm augšāmcelti valstībā, kura iegūs šo pasauli, kā to paredzēja Daniēls, un tas sasita visu šo pasauli sēnalās, un vējš to aizpūta no kuļamklona. Bet kalns, tas akmens izauga par lielu kalnu, kurš pārklāja visu zemi. Tas akmens atnāks. O, Dievs, mēs gribam būt daļa no tā. Uzaicinu, noliegsim sevi, ņemsim mūsu krustu katru dienu. Dzīvot priekš Kristus, dzīvot priekš citiem, dāvini to, Kungs.

60 Ja šorīt šeit ir kāds, kas nezina Viņu, kā Glābēju, un gribētu, lai viņu piemin noslēdzošajā lūgšanā, gribētu, lai šī būtu tava diena uz Golgātas, pacel savu roku un saki: "Palūdz par mani, Brāli Branham. Es gribu pazīt Viņu, kā savu Glābēju." Dievs svētī tevi, jaunais cilvēks. Kāds vēl? Dievs svētī tevi, mans brāli, tur aizmugurē. Varbūt ir vēl kāds, kas teiks: "Es gribu pazīt Viņu. Es gribu, lai šī būtu mana diena uz Golgātas. Es slims un novārdzis. Kāds man labums, ja es pavirši attiecos tieši pret to, priekš kā es dzimis? Es biju dzimis, dzimis būt par Dieva dēlu, bet es šeit, pieturos pie šīs pasaules lietām. Dievs, atļauj man būt piesistam pie krusta šodien. Atļauj man piesist pie krusta sevi un savas domas, lai es varētu dzīvot ar Kristu un dzīvot priekš citiem. Nav svarīgi, kā viņi apietas ar mani; ja viņi joko par mani, vajā mani un runā visu ļaunu pret mani, atļauj man vienkārši pazemīgi iet, rāmi kā jēram, kā Viņš gāja. Viņš apsolīja reiz augšāmcelt mani pēdējās dienās. Es gaidu to dienu." 125 Varbūt vēl

palūgt ticības lūgšanu", - un viņa būs dziedināta. Tā ir liela lieta. Lūk ko Viņš tad arī darīja, bet Viņš teica: "Lielākus par šiem darīsi. Es došu jums spēku - ne tikai uzmodināt viņu uz kādu laiku, bet dot viņam mūžīgo dzīvi - būt mūžīgam uz mūžiem" 114 Nabadzīgie, aklie, nelaimīgie cilvēki, kā tikai jūs to neredzat? Vai tad jūs neredzat, kas ir tas lielākais? Lielākais darbs, kurš tikai varēja notikt - tas dot mūžīgo dzīvi.

56 Kas ir Mūžīgā Dzīve? Tā Dzīve, kuru Viņš dzīvoja, Dzīve, kas bija Viņā; piešķirt to citiem. Vai var cilvēks to izdarīt? Dieva Dēls var. Jēzus teica: "Kam piedosiet grēkus, tam piedots. Uz kā atstāsi, uz tā paliks." Tad lūk, lūk kur katoļu baznīca un daudzas citas izdarīja lielu kļūdu. Viņi sāka teikt: "Es piedodu tev tavus grēkus." Tas nav tas. 116 Kā Bībelē viņiem bija piedoti grēki? Pēteris atbildēja uz šo jautājumu Piecdesmitnieces dienā. Viņi teica: "Ko mēs varam darīt, lai glābtos? Kā mums saņemt to, ko jūs visi dabūjāt?" 117 Viņš izstāstīja norādījumu. Viņš pateica viņiem, ko darīt. Viņš teica: "Nožēlojiet grēkus, katrs no jums, Dieva priekšā, un kristieties Kunga Jēzus Kristus vārdā." Priekš kā? "Jūsu grēku piedošanai." Lūk jums lielākie darbi.

57 Cik no jums, no sludinātājiem, cik no jums, kas klausās šorīt, cik no jums, kas klausās manus vārdus uz magnetafona lentas, vai vēlaties šorīt iet uz Golgātu? Paskatieties, ko Dievs tur izdarīja priekš tevis un aizmirsti savas denominācijas mācības, un sludini Evāņģēliju. Aleluja! Tagad tava rinda. Ko tu gatavojies ar šo darīt? Kālab? Grēku nožēlošana un piedošana Viņa vārdā -jāsludina visai pasaulei, sākot no Jeruzālemes. 119 Ko Golgāta nozīmē priekš tevis? Ko tā diena izdarīja priekš tevis? Vai tā piebāza tevi ar kādu teoloģiju? Vai izdarīja no tevis uzpūtīgu niecību, vai izdarīja kristieti? Izbeigts! Aleluja! Grēki piedoti. Pateicos tev, Jēzu. Lielākus par šiem darīsi. Redziet, kur ir vajadzība, vai ne tā? Lielākus par šiem, grēku piedošana Jēzus Kristus vārdā. Bet jūsu mācības, denominācijas un viss pārējais tā jūs sasaistīja, ka jūs vēl līdz šim flirtējat ar pasauli.

58 Pasakiet man, vīrieši, pasakiet man, sievietes, vai var atnākt uz Golgātu - un censties būt kaut kādam svarīgam, tāpēc ka kaut kas kaut ko pateica...Pasakiet man, kā var skatīties uz Golgātas pusi. Pareizi...Tā diena uz Golgātas. 120 Kā tu pēc savas dienas uz Golgātas vari aiziet uzpūties niecīgums? Kā tu vari aiziet kā kādas organizācijas marionete, lai sludinātu cilvēciskās mācības? Kāpēc tas nesamierina tevi Dieva Vārda priekšā? Ja tu kādreiz aiziesi tur, tu aiziesi pazemīgs. Kā tu vari gribēt būt kaut kas svarīgs ar spalvu platmalē savā organizācijā, kad Jēzus Kristus, Dieva Dēls - pazemināja Sevi līdz sagraizītam ķermenim, līdz "apsplaudītai sejai", tik ilgi, ka kaunā un negodā viņi izgērba Viņu un piesita pie krusta visas pasaules priekšā, nicināts, apkaunots? Kā tu vari iet pie Golgātas un atgriezties kaut kas cits, kā bija Viņš? Kauns, negods. 121 "Labi, - tu teiksi, - viņi mani izmetīs." Lai izmet. Pavadi savu dienu uz Golgātas. Dievs

piepildījās, tad Tu parādīji, ka Tu -Dievs. Tu parādīji, Kas bija Vadošais.

12 Tu satricināji zemi, un svētie, kas gulēja zemē, izgāja. Tu aptumšoji sauli naktī - kā nakts tumsu - parādot, ka Tu biji Dievs, bet likās, ka Tu tik ilgi klusēji. Uzaicinu no šī izdarīsim secinājumu, ka, kamēr mēs staigājam Garā, Dieva rokas vadīti, nav svarīgi, kas liekas mums nepareizs, kaut arī mēs sastopamies ar Golgātu. Dievs runās vajadzīgajā stundā, vajadzīgajā laikā. 24 Tagad, Tēvs Dievs, mēs gribam lūgt mūsu grēku un pārkāpumu piedošanu. Un mēs gribam lūgt, lai Tavs Gars ved mūs. Vestu mūs, kā Balodis ved Jēru. Lai esam mēs paklausīgi, lai kas nenotiktu ar mums, zinot to, ka Dievs visu padara par labu, zinot, ka viss būs kārtībā. 25 Esi ar mums šodien šajā kalpošanā. Mēs lūdzam, lai Tu izglābtu tos, kuri ir spējīgi būt glābti un meklē glābšanu. Piepildi ar mūžīgo dzīvību tos, kuri to meklē. Mēs lūdzam, lai Tu izdziedini tos, kas slims un nevarīgs, kuri atnāca, meklējot dziedināšanu. Un mēs slavēsim Tevi par to. Mēs lūdzam to Tava Dēla, mūsu Glābēja Jēzus Kristus vārdā. Āmen.

13 Tagad, sarunā šorīt vēlamies pievērst jūsu uzmanību fragmentam, no kura es izvēlējos runāt: Tā diena uz Golgātas. Šķiet, ka tas varētu būt nedaudz nelaikā. Par to vajadzētu runāt Lielajā Piektdienā. Golgātu jāatceras katru dienu. Mēs tik daudz esam dzirdējuši par to. Tik daudz esam lasījuši par to. Sludinātāji sludināja par to no laiku sākuma. Dziedātāji apdziedāja to caur gadsimtiem. Pravieši pareģoja to četri tūkstoši gadi līdz tam, pirms tā bija, un šodienas pravieši parāda atpakaļ, kad tā notika. Tā ir tāda svarīga diena. 27 Tā ir viena no svarīgākajām dienām, kurām Dievs atļāva uzaust uz zemes. Un ja tā, Golgāta - tik svarīga priekš cilvēciskās rases, es domāju, mums būtu vērtīgi atgriezties un pārbaudīt, un vienkārši saprast, ko viņa nozīmē priekš mums. Jo es esmu pārliecināts, ka šajā vēlinajā stundā, kurā mēs dzīvojam, mēs uzzinām katru Dieva nozīmīgumu, kuru mēs tikai varam zināt; mēs šeit, lai iemācītos visu to, ko mēs varam atrast. Saprast, kas ir priekš mums, un ko Dievs izdarīja priekš mums, un ieraudzīt, ko Viņš apsolija mums izdarīt. Lūk priekš kā mēs nākam uz baznīcu.

14 Lūk kāpēc sludinātājs sludina. Lūk kāpēc viņš mācās un domā par Rakstiem, un meklē iedvesmu, tāpēc ka viņš - sabiedriskais Dieva tautas kalps, un viņš cenšas atrast to, kas būs...ko Dievs gribētu teikt Saviem ļaudīm, to, kas palīdzētu viņiem. Varbūt tas apsūdzēs viņus viņu grēkos, bet tas palīdzēs atjaunot tos; lai viņi varētu aizmirst savus grēkus un tad piecelties, lai kalpotu Kungam. Un kalpotājiem tas jāmeklē.

15 Ja šī diena tāda svarīga priekš mums, viena no lielākajām dienām, paskatīsimies uz trīs dažādajām lietām, ko tā diena nozīmē priekš mums. Varētu saņemt simtiem. Bet šajā rītā es izvēlējos tikai trīs dažādās, svarīgās lietas, ko Golgāta nozīmēja priekš mums, uz kurām mēs gribam apskatīties nākošajās dažās minūtēs. Es lūdzu, lai tas apsūdz katru

klātesošo grēcinieku, lai tas liktu katram svētajam nomesties ceļos, lai tas liktu katram slimajam pacelt savu seju pret Dievu - un aiziet no šejienes dziedinātam, lai katrs grēcinieks glābjas, katrs, kas atkritis atgrieztos un pakaunētos par sevi, un katrs svētais priecātos - un pieņemtu jaunu cerību un jaunu cerību.

16 Tā - liela, svarīga lieta, ko Golgāta nozīmē priekš mums un priekš pasaules noslēdzas tajā, ka tā nokārtoja grēka jautājumu reiz par visām reizēm. 30 Cilvēks bija atzīts par vainīgu grēkā, un par grēku bija nosodījums, kuru neviens nevarēja panest. Sods bija tik liels, ka nebija neviena, kas varētu samaksāt par to. Es patiesi ticu, ka Dievs iepriekš noteica to tādā veidā - lai nosodījums būtu tik smags, ka neviens nevarētu samaksāt par to, lai Viņš to varētu izdarīt Pats. 31 Tad lūk, nosodījums par grēku bija nāve. Mēs visi bijām dzimuši grēkā, ieņemti nelikumīgi un atnācām pasaulē, runājot melus. Tādēļ - nebija neviena no mums, kas būtu cienīgs, un nevarēja atrast uz zemes to, kurš būtu cienīgs.

17 Grēks nesākās uz zemes. Grēks sākās Debesīs. Lucifers, velns, bija nosodīts radījums par viņa nepaklausību līdz tam, kā viņš nokļuva uz zemes. Grēks sākās Debesīs, kur Dievs nolika eņģeļus un visus pārējos uz tā paša pamata, uz kura Viņš nolika cilvēciskās būtnes. Zināšanas...izzināšanas koks. Dzīvības koks un izzināšanas koks, kur cilvēks varēja izdarīt savu lēmumu. Kad Luciferam bija dota priekšrocība izdarīt savu lēmumu, viņš gribēja kaut ko labāku, kā bija Dievam. No turienes arī sākās bēdas.

18 Un par grēku bija noteikumi. Noteikums bija nāve. Nāve bija sods, un tas...Mēs varētu iedziļināties šajās detaļās, tāpēc ka es neticu, ka eksistē tikai viena nāve. Ir viena dzīvība. Es ticu, ka cilvēks, kam ir mūžīgā dzīvība, nevar nomirt, un es ticu, ka eksistē tās dvēseles, kura sagrēkoja, pilnīga iznīcināšana, jo Bībele saka: "Dvēsele, kura sagrēkos, patiešām nomirs", - ne cilvēks, dvēsele, kura sagrēkoja. Tāpēc - pilnīgai iznīcināšanai, sātanam, protams, nāksies nomirt. Kā es nepiekrītu universālistiem, kuri saka, ka velns būs glābts! Viņš sagrēkoja, un viņš ir grēka ciltstēvs. Viņa dvēsele sagrēkoja, un viņš bija gars. Tas gars būs pilnīgi iznīcināts, lai nekas no viņa nepaliktu.

19 Un kad sākumā grēks krita uz zemes kā melns plīvurs, krītošs no debesīm, viņš burtiski paralizēja zemi. Viņš ieslēdza verdzībā katru radījumu uz zemes - un visu Dieva radību. Cilvēks bija zem nāves, slimības, bēdu, skumju verdzības. Ar viņu krita visa daba. Grēks bija anestezējošais līdzeklis, kurš, faktiski, paralizēja zemi. Mēs šeit palikām bez cerības, tāpēc ka katrs radījums uz zemes bija pakļauts viņam, un katrs dzimušais uz zemes bija pakļauts viņam. Tādā veidā tam bija jāatnāk no kaut kurienes, kur nebija grēka. Tas nevarēja atnākt no zemes. 35 Neviens no mums nevarēja neko izpirkt. Tam bija jāatnāk no kāda cita.

50 Vēl viena piezīme. Pa pusei āzis, pa pusei avs: tāds nemēdz būt. Tu neesi pa pusei āzis un pa pusei avs, tu vai nu āzis, vai nu avs. Tagad, ja tu vienkārši dari labus darbus, un domā, ka varēsi pievienoties pateicoties tam, tad nevajadzēja būt Golgātas dienai. Likums to paredzēja. Bet viņam bija vajadzīga tā diena uz Golgātas, lai izdarītu to - lai mēs nebūtu vienkārši baznīcas locekļi, bet būtu Dieva dēli un meitas. 106 Lūk kas bija tā diena uz Golgātas. Lūk ko tā nozīmēja priekš tevis. Lai tu varētu rīkoties, sekot un darboties kā Jēzus... 107 Tad lūk, upe netek uz augšu un uz leju vienlaicīgi. Upe tek tikai vienā virzienā, un Dieva Gars plūst tikai vienā virzienā. Viņš ne ar ko nesajaucas. Viņš plūst tieši tāpat.

51 Paskatieties uz Jēzu, nobeidzot. Jēzus teica: "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsit, un lielākus par šiem darīsit, tāpēc ka Es eju pie Mana Tēva." Es nesaku to tikai šai baznīcai, jūs saprotat, bet šie vēstījumi tiek rakstīti uz lentas. Desmitiem tūkstoši dzird pa visu pasauli. Es tagad atbildēšu uz šo jautājumu priekš kritiķiem. Man bieži stāstīja, teica: "Nu, tā jūs ticat Bībelei?" Jēzus teica: "Šos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsit, un lielākus par šiem, jo Es eju pie Mana Tēva."

52 Kungs, jūs, liekas, nepareizi sapratāt? Cik tālu no saprāta atšķirt - jūs varēsit iebrist ar jūsu intelektuālajām teoloģijām, ar kaut kā - jūsu gudrajām saprašanām. Mani mīļie un pazudušie draugi, vai tad jūs nevarat saprast, ka šī Bībele tulkota garīgi? Jēzus pateicās Tēvam, un Viņš paslēpa to no izglītotajiem, asprātīgajiem, gudrajiem un aprēķinātājiem, un atvērs to tiem bērniem, kuri ies uz Golgātu.

53 Tagad skatieties, Jēzus teica: "Skatieties, kā Viņš to izstāstīja! " Darbus, ko Es daru..."(Viņš dara tos taisni tagad.) "Darbus, ko Es daru tagad: slimo dziedināšana, mirušo augšāmcelšana, acu atvēršana aklajiem - šos darbus arī jūs darīsit. Jūs darīsit tos, ja noticēsit Man. Jūs darīsit šos darbus, bet pēc tam arī lielākus par šiem darīsit. Un tā, Es eju pie Mana Tēva. Vēl nedaudz un pasaule Mani vairs neredzēs. Bet jūs redzēsit Mani. Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz pasaules beigām. Es neatstāšu jūs bez Mierinātāja. Es lūgšu Tēvu. Un Viņš sūtīs jums citu Mierinātāju, Kurš ir Svētais Gars, Kuru pasaule nevar pieņemt, bet jūs varat pieņemt Viņu."

54 Pievērsiet uzmanību, lielie darbi bija - lai būtu tas spēks baznīcā, ne tikai ar lūgšanu izdziedināt slimos, ar lūgšanu izdzīt velnus, bet dot ticīgajiem mūžīgo dzīvi. Svētais Gars atnāca un dots baznīcas rokās, lai dotu dzīvību. Lūk ko nozīmēja Golgāta. 112 Viņa paņēma kritušos un pazemotos ļaudis - un uznesa tos līdz Dieva dēlu un meitu stāvoklim, lai izdziedinātu slimos un dotu mūžīgo dzīvību. Dodot Svēto Garu paklausīgiem ticīgajiem. Ļaudis, kuri reiz bija neticīgi, darīti par ticīgiem - un apveltīti ar garīgo mūžīgo dzīvību.

55 Cik daudz vairāk ir teikt šai slimajai sievietei, gulošai šeit: "Es varu

un Kungs, es izdarīju to." 96 Viņš teica: "Eita nost no Manis, nelikumību darītāji, Es pat nekad neesmu pazinis jūs." 97 Ja tikai baznīca varētu saprast šos fundamentālos faktus! Ne tas, ka tu centies kaut ko izdarīt, izstrādā, lai tā rīkotos. Tas ir tas, kas dzimis tevī.

46 Piedodiet man, mani draugi piecdesmitnieki. Es - piecdesmitnieks, bet mani draugi piecdesmitnieki nonākuši līdz tam, ka vajag daudz ātras mūzikas, kāda orķestra dārdi, plaudēšana vai tamburīns, lai radītu izsaucienus. Tās tikai emocijas! Orķestris spēlē pirms tam, kad iet uz cīņu, lai ievestu cilvēkus cīņas jūtās. Es ticu mūzikai. Es ticu plaudēšanai, es ticu tam visam. Tas absolūti patiesi. Mums tam jābūt, bet jūs neizdarījāt ļoti svarīgu lietu. Tā ir sevis atdodošā dzīve, kuru Dievs dzīvo tevī, automātiski darot to, kas pareizi, tāpēc ka tas pareizi, tā arī turpinot iet, pat nemaz neaizdomājoties par to, vienkārši tā dzīvojot. Tad novēro, skaties, kas notiek, tu vienkārši uz lielā ceļa. Lūk ko priekš tevis nozīmēja Golgāta: uz lielā ceļa - atvēra tā diena priekš tevis.

47 Tagad atceries, tu nevari būt pa pusei āzis un pa pusei avs. Tie nekrustojas. Tad lūk, ir daudzi cilvēki, kuri saka: "Jā, bet jūs zināt ko? Mūsu grupā ir organizācija. Mēs palīdzam nabagiem. Mēs darām to." Ar to viss kārtībā, bet jūs taču ar to lielāties. Jūs tā nedariet. Dodiet dāvanu noslēpumā, - teica Jēzus. Vienkārši kaut kas automātiski priekš tevis. 100 Tas nav vairāk, kā izdzert ūdens malku. Tev slāpst. Ja slāpes jūt vēl kāds, tu domā par viņu arī. Citam cilvēkam ir vajadzība - tu domā par viņu tieši tā, kā par savu vajadzību, un nepievērs tam uzmanību, vienkārši turpini dzīvot.

48 Tā ka nevar būt pa pusei avs un pa pusei āzis. Tāpēc, ja tu saki: "Mūsu baznīcā ir organizācija. Mēs dodam nabagiem. Mēs darām to, darām to un darām vēl kaut ko." Ja tu izdarīji to bez vēl kaut kā - Kristus dzīves tevī, tad tu dari to absolūti veltīgi. 102 Pāvels 1. Korintiešiem 13 teica: "Un ja es visu savu mantu izdalītu nabagiem un nodotu savu miesu, lai mani sadedzina, tad man no tā nav nekāda labuma." Tas ir stingri, bet tā patiesība. Līdz tevīm jāaiziet šim faktam. Uzzini, ko Golgāta izdarīja priekš tevis.

49 Mēs skatāmies uz to un sakām: "O - o, brīnišķīgi." Tas nav tas. Ja tam Dieva Dēlam bija jāiet uz Golgātu, lai piesistu krustā, tad katram atnākošajam dēlam jāiet uz Golgātu. Viņam arī jābūt Golgātai. Tev jāpavada tā diena uz Golgātas. Man jāpavada tā diena uz Golgātas. Tas nokārto grēka jautājumu. Nevis rokas paspiešana ar sludinātāju, nebūt ievilkam baznīcā, neiestāties pēc uzticēšanās vēstules, neiestāties pēc ticības apliecināšanas, bet iestāties caur PIEDZIMŠANU. 104 Viņš nedeva uzticēšanās vēstules. Viņš nedeva ticības apliecināšanu, Viņš deva DZIMŠANU. Lūk kā mēs iestājamies. No tā momenta mēs automātiski dzīvojam kristiešu dzīvi.

Tāpēc, kad cilvēks apzinājās, ka viņš bija atdalīts no sava Dieva, viņš kļuva par ceļinieku. Viņi raudāja, viņi kļiedza, vilka dzīvību, klīda pa kalniem, pa tuksnešiem, meklējot pilsētu, kuras Cēlējs un Radītājs bija Dievs. Jo viņš zināja, ka ja viņš kaut kad atkal nokļūtu atpakaļ Dieva klātbūtnē, viņš varētu parunāt ar Viņu par to. Bet nebija ceļa atpakaļ. Viņš kļuva nomaldījies. Viņš nezināja, uz kuru pusi doties, tāpēc viņš vienkārši gāja, klīstot, cenšoties kaut kur atrast ceļu atpakaļ uz to vietu. Kaut kas viņa iekšienē teica, ka viņš dzimis tajā vietā, kura bija pilnīga.

20 Nav šeit cilvēka - šajā redzamajā auditorijā šorīt vai starp tiem, kas klausās magnetafona lentu, kur viņa aizies pa visu pasauli, nav neviena šeit, vai vēl kaut kur, kas nemeklētu šo pilnību. Tu nomaksā savus rēķinus un domā, ka viss 4 nokārtots. Kad tu samaksāji savus rēķinus, kāds saslims tavā ģimenē. Kad no slimības atspīrgstat, saņemot vēl rēķinus, kurus jāapmaksā. Un pēkšņi ievēro, ka tavi mati nosirmo, un tad atkal gribas būt jaunam. Visu laiku, nepārtraukti kaut kas ir šī grēka viņa dēļ. Bet tā kā tu meklē to sirdī savā, tas arī parāda, ka kaut kur ir pilnība. Kaut kur ir kaut kas.

21 Tajā arī iemesls, kura dēļ tik bieži grēcinieks vēl joprojām klīst meklējumos. Jauna, skaista meitene nogriež savas bizes, lai būtu populāra, uzkrāso savu seju, lai izskatītos skaisti, uzgērbs apgērbu, lai parādītu savas būtības formu - tāpēc ka tas ir viss, ko var atrast...Atrodot kaut kur...cenšoties atrast to, kas atgrieztos pie viņas; kad viņa varēs piespiest vīrieti pasvilpt, ieraugot viņu, pamāt viņai, koķetēt ar viņu. Jauns cilvēks dara to pašu sievietes priekšā. Cenšas padarīt sevi pievilcīgu - viņas priekšā. Kaimiņi ceļ māju un ceļ to noteiktā veidā, jo tā viņa izskatīsies nedaudz labāk, kā kaimiņu. Visu laiku tā. Mēs meklējam kaut ko, bet kaut kas turpina aiziet augstāks par to.

22 Jauna dāma atradīs otru jaunu dāmu, kura populārāka, kā viņa. Kaimiņš atradīs māju, kura izskatās labāk, kā viņa. Sieviete atradīs otru sievieti, kura apgērbta tā, ka izskatās labāk, nekā viņa. Mūsos kaut kas ir, kas meklē kaut ko, un tas parāda, ka mēs nomaldījušies. Mēs gribam atrast to - kaut ko, kas atvedīs mūs pie tās apmierinātības, kura aizpildīs tur to alkstošo tukšumu; bet, šķiet, ka mēs nevaram to atrast. 39 Visos gadsimtos cilvēki centās atrast to. Viņi raudāja par to. Viņi sauca. Viņi darīja visu, ko tikai zināja, kā darīt, bet tomēr viņi neatrada to, klejojot pa šo pasauli.

23 Beidzot, reiz - tajā dienā uz Golgātas - Viņš nonāca no Slavas, Tas, vārdā Jēzus Kristus, Dieva Dēls, Kurš nonāca no Slavas, un bija radīta Golgāta. Tā bija tā diena, kad cena bija samaksāta, un grēka jautājums bija nokārtots uz mūžiem, un viņš atvēra ceļu uz to, pēc kā mēs tā ilgojamies un slāpām. Tā atnesa apmierinātības pamatu. 41 Nav cilvēka, kurš kaut jel kad pabijis uz Golgātas un ieraudzījis viņu tādu, kāda viņa

bija, varētu palikt, kāds iepriekš. Kad viņš sasniedz to vietu, visu, ko viņš kaut kad gribēja vai vēlējās, atrod. Tā bija tāda svarīga diena un tāda svarīga lieta, ka satricināja visu pasauli. Pasaule bija satricināta tā, kā nekad agrāk, kad Jēzus nomira uz Golgātas un atrisināja grēka jautājumu.

24 Grēcīgajai pasaulei bija aptumsums. Saule izdzisa dienas vidū un pazaudēja savu spēku. Klintis satricinājās. Kalni pāršķēlās. Mirušie ķermeņi izrāvās no kapa. Kas notika? Dievs mērķēja uz Golgātu. Viņš uz mūžiem ievainoja to zvēru, vārdā sātans. 43 No tā laika tas vēl vairāk saniknojās, tāpēc, ka tas atnesa Gaismu cilvēku rasei; un katrs zina, ka ievainotais dzīvnieks pats ļaunākais...lienot ar pārlauztu mugurkaulu. 44 Tad lūk, sātans bija uzvarēts uz Golgātas. Zeme pierādīja, ka tas tā. Lielākā cena, kura kaut jel kad bija samaksāta, un Vienīgais, Kurš varēja to samaksāt, atnāca un izdarīja to uz Golgātas. Lūk kur bija samaksāta tā lielā cena. Tā ir viena no lietām.

25 Dievs pieprasīja to. Nevieni nebija cienīgs. Nevieni nebija spējīgs. Nevieni nevarēja izdarīt to. Un Pats Dievs atnāca un kļuva par cilvēku, dzīvoja cilvēcisko dzīvi cilvēcisko vēlmju iedarbībā un bija piesists krustā uz Golgātas. Tur, kad sātans domāja, ka Viņš neizdarīs to, ka Viņš neizturēs - Viņš aizgāja uz Ģetzemani; un Viņš bija pakļauts katram kārdinājumam, kuram kaut jel kad stāvējis pretī cilvēks, tieši kā visi cilvēki; bet Viņš samaksāja cenu, un lūk no kā zeme saduļķojās, kā anestēzija pirms operācijas. 46 Kad ārsts dod cilvēkam pretsāpju līdzekli, no sākuma viņš iemidzina viņu - pirms tā. Un kad Dievs taisīja operāciju baznīcai, pasaule saņēma pretsāpju līdzekli...Bija dabas katastrofa. 47 Nav brīnums, mira Dievs cilvēka miesā. Tā bija tā stunda, kuru gaidīja pasaule, kaut gan daudzi no viņiem to nezināja. Kā tas arī šodien, daudzi meklē to, un tomēr viņi to neuzzina. Viņi neapzinās šo izeju. Viņi vēl joprojām cenšas meklēt šīs pasaules priekus un lietas, cenšoties atrast savu izeju.

26 Bija daudzi rādītāji, norādošie uz šo dienu. Vairākas lielas pazīmes, kuras bija pavēstītas caur jēru, vērsi, ūbeli un visu to; bet tomēr tas viss nevarēja salauzt to. Tas nevarēja salauzt nāves varu. Jo zeme bija pie velna - tās pašas klintis, pa kurām viņš reiz gāja turp šurp uz zemes, pa degošu sēru. (Lucifers bija rītausmas dēls, un viņš staigāja pa zemi, kad tā bija degošs vulkāns.) Kad Jēzus nomira uz Golgātas, tās pašas atdzisušās klintis izvirda no zemes. Cena bija samaksāta, un sātana verdzība bija salauzta.

27 Dievs ielika cilvēka rokās ceļu atpakaļ pie tā, ko viņš meklēja. Viņam vairs nav jāraud. Kad Viņš tur uz Golgātas salauza mugurkaulu velnam - galveno grēka atbalstu, slimības, - tas atved katru mirstīgo radījumu uz zemes atpakaļ Dieva klātbūtnē ar piedotiem grēkiem. 50 Aleluja! Mūsu grēki piedoti! Sātans vairs nevar atšķirt mūs no Dieva. Uzcelts liels ceļš. Ierīkoti telefona sakari. Sakari ar Slavū. Katrs var sasniegt šos sakarus. 51

ko tikai tādēļ, ka viņam tas jāizdara, cilvēkam, kurš baro tevi tikai tādēļ, ka viņam tas jādara, ir savtīgas domas. Tam ir jābūt tavai dzīvei, taviem gājieniem.

42 Tas bija tāds pārsteigums priekš tām avīm, ka viņas teica: "Kungs, kad Tu biji izsalcis un mēs nepabarojām Tevi? Kad Tu biji izsalcis un mēs pabarojām Tevi? Kad tu biji plīks, un mēs Tev devām apģērbu? Kad Tev slāpa, un mēs devām Tev dzert? Kad Tu biji slims, un mēs kalpojam Tev?" Tas bija automātiski - no mīlestības. Vienkārši viņu dzīvība dzīvoja viņos. 87 Dievs, atļauj šiem cilvēkiem ieraudzīt, ko Golgāta izdarīja priekš mums. Un tā, automātiski: "Kad Tu biji...Kungs. Bet mēs nezinājām to." 88 Paskatieties, kā Jēzus pagrieza to un teica: "Ko jūs izdarījāt viņiem, jūs izdarījāt to priekš Manis." Nesavtīga dzīve. Nevis ar aizmugurēju domu, ne tā, ka domāt par to; bet tu tik daudz miris priekš šīs pasaules lietām, tik daudz atdzīvojies Kristū un tā ej pa šo lielo ceļu, ka tas notiek vienkārši automātiski. Tu vienkārši dari to.

43 Tā es teikšu: "Tagad Kungs grib, lai es izdaru lūk to." Tas nav tas. Tu vienkārši Viņa daļa. Viņa Gars tevī, un tu uzvedies tā, kā darīja Viņš. Jūs saprotat to? "Ir ceļi, kuri liekas cilvēkam taisni, bet to gals - nāve". "Ne katrs, kas saka: 'Kungs, Kungs', ieies; bet tas, kas izpilda Mana Tēva gribu", vienkārši no visas sirds, par velti. 90 Tad lūk, tā diena uz Golgātas samaksāja cenu, lai mēs varētu būt tādi. Nevis teikt: "Zināt, atraisīti Džons reiz nebija ogles, bet es aizgāju un nopirku viņai nedaudz." "Saku taču jums, es redzēju brāli, kuram bija vajadzīgas drēbes, es aizgāju un iegādājos priekš viņa šīs drēbes. Slava Dievam, es kristietis." O, tu egoistisks, nabags, niecīgs cilvēks! Jūs liekuļi. Lai labā roka nezina, ko dara kreisā, un kreisā nezina, ko dara labā. 91 Vienkārši tik automātiski miris Kristū, ka tu vienalga to dari. Tā tava būtība, tu tā iekārtots. Tu vienalga to dari. Tā vienkārši tā dzīve, kura dzīvo tevī. Tu pilnīgi uzticēts tam Garam, un Viņš vienkārši Pats dzīvo tevī.

44 O, jūs jūtat to svētīgo Garu? To dzīvi: "Ne es dzīvoju, - teica Pāvels, - bet Kristus dzīvo manī." Tik automātiski. 93 "Labi, Brāli Branham, paklausieties. Mēs šeit visi kristieši. Mēs palīdzam šiem cilvēkiem. Mēs palīdzam tiem cilvēkiem". O - o, kā jums nav kauna! Tā nav kristietība. Kristietībā tas tiek darīts automātiski. Tu vienkārši aizmirsti par to, viss par...Ej un dari. 94 Kristus vienkārši pilnībā pakļāva Savu dzīvi Dievam. Viņš atdeva Sevi cilvēkiem, kā sabiedriskais kalpotājs. Viņš atdeva savu dzīvi par velti. Viņam nebija tas jādara. Viņš neskopojās to darīt. Viņš neteica: "Tagad, brāli, tev visu laiku jādomā par Mani, tāpēc ka Es eju nomirt par tevi." Viņš pat vārdu par to nebilda. Viņš vienalga nomira. Tāpēc ka tas bija Dievs Viņā. Tas Dievs tevī. Tas Dievs manī, Kurš pamudina mūs skatīties uz citiem.

45 Avis pa vienu pusi. Viens no viņiem teiks: "Labi, Kungs, es izdarīju to,

tiem, kas turpināja sekot.

38 Viņš bija vienkārši viens Cilvēks, pilnīgs Cilvēks. Viņš atdeva Savu dzīvību un parādīja piemēru tev. 79 Tagad, kas mums jādara. Tad lūk, pirmais, ko es gribu pateikt - tas ir: Jēzus nekad nedzīvoja priekš Sevis. Viņa dzīve bija iztērēta priekš citiem. Tā ir pilnīgi mūžīgā dzīve. Kad tu saki, ka tu ej uz baznīcu un dari labus darbus, tas labi. Bet kad tu nodzīvo savu dzīvi priekš sevis, tev nav mūžīgās dzīvības. Mūžīgā dzīvība ir dzīvošana priekš citiem. 80 Tas bija pierādīts, kad Viņš iegāja Dieva Jērā. Viņš dzīvoja un Viņam bija mūžīgā dzīve, tāpēc ka Viņš nedzīvoja priekš Sevis. Viņš dzīvoja priekš citiem. Un tu pieņem mūžīgo dzīvību, pieņemot to dienu, un tu vairs nedzīvo priekš sevis, tu dzīvo priekš citiem.

39 Kāds teica: "Kā tu vari ciest, un atļauj apsaukt sevi tādiem vārdiem?" Tu nedzīvo priekš sevis. Tu dzīvo priekš citiem, lai tu varētu izglābt to cilvēku. Jūs kļūstat par dēliem; un bēda šeit tajā, ka baznīca aizmirsa, ka viņi bija dēli. Jūs dēli. Jūs ieņemat Kristus vietu. Jūs dēli; tad nedzīvojiet priekš sevis, dzīvojiet priekš citiem. 82 "Labi, Brāli Branham, es varu dzīvot priekš šī brāļa, tāpēc ka, protams, viņš labs cilvēks". Tas nav tas. Dzīvo priekš tā, kas neieredz tevi. Dzīvo priekš tā, kas nosistu tevi, ja varētu. To viņi ar Viņu arī izdarīja. Viņi nosita Viņu, un Viņš nomira, lai varētu izglābt viņus. Tā ir mūžīgā dzīvība. Kad tu pieņem šo savā sirdī - tu redzi Debesis. Bet tu noziedo savu personīgo. Atdod to, kā avs atdod savu vilnu. Tu skaties uz Golgātu.

40 Es domāju tas palīdzēs jums atrast to vietu...Lūk, ko Baznīca, lūk, kas visiem cilvēkiem jāizdara - uzzināt, kas tu tāds, un kāda tava nozīme. 84 Sapulce - tā nav tikai iešana uz baznīcu, paspēlēt mūziku un padziedāt dziesmas. Baznīca - tā ir labošanās vieta. Tiesa sākas no Dieva nama. Mums jāuzskata sevi par mirušiem un atdzīvotiem priekš Kristus. Tad Viņš izdarīja ceļu, lai mēs varētu upurēt sevi kalpošanai Viņam, lai sekotu aiz Viņa. Ja mēs sekojam Viņam, tad mēs dzīvojam dzīvi, kādu dzīvoja Viņš. Tas brīnīšķīgi. Jēzus teica un runāja par to...Atļaujiet man dot jums dažus citātus par to. Klausieties uzmanīgi. Nepalaidiet to garām.

41 Jēzus teica, ka tajā dienā Viņš sadalīs cilvēkus - kā avis un āžus, un Viņš teiks āžiem: "Nostājieties pa kreiso pusi", bet avīm: "Nostājieties pa labo pusi." Un Viņš teica āžiem: "Eita nost no Manis, tāpēc ka es biju izsalcis, un jūs neesat mani pabarojuši. Es biju ieslodzījumā, un jūs neapmeklējāt mani. Es biju kails un jūs neapgērbāt Mani. Es biju izslāpis, un jūs nedevāt man padzerties. Es biju slim, un jūs neapmeklējāt mani. Tāpēc atējiet no Manis." Un avīm Viņš teica: "Es biju izsalcis, un jūs pabarojāt Mani. Es biju kails, un jūs devāt Man apģērbu. Es biju slim, un jūs apkalpojāt Mani" Un pievērsiet uzmanību, tikai nepalaid garām šo, baznīca! Saglabāiet to jūsu sirdīs uz visiem laikiem! Tas bija izdarīts tik neapzināti. Cilvēki nedara to pienākuma pēc. Cilvēkam, kurš dod tev kaut

Ja cilvēks ir grēka pilns, viņš pievienots pie "vecās stacijas". Viņam šis grēks var būt piedots. Ne tikai piedots, bet par šo grēku samaksāts. Slava! Nav vajadzības tev teikt: "Es necienīgs." Protams, tu necienīgs. Tu nekad nebiji un nevarēji būt cienīgs. Bet Cienīgais ieņēma tavu vietu. Tu brīvs. Tev nav vairs jāšaubās. Tev nav jābūt cilvēkam, kas meklē priekus šeit uz zemes. Taču:

Dzīvības Avotu Dievs atvēra,
Kristus Asinīs Svētajās;
Un visi, kurus Kristus apmazgāja,
Atrada dvēselē mieru.

52 Tev nav jābūt pazudušam; ir liels ceļš un gājiens. Un viņš nosaukts "Svētuma Ceļš". Nešķīstais neatnāk pa to, taču no sākuma viņš iet pie avota; pēc tam viņš iziet uz lielā ceļa.

28 Viņš satrieca sātana spēkus. Viņš atvēra elles cietuma durvis. Katram cilvēkam, kurš bija ieslodzīts uz šīs zemes - cietumā, baidoties tā, ko tad nāve atnesīs viņam, kad viņš nomirs; uz Golgātas Viņš atvēra kameru durvis un atbrīvoja katru sagūstīto. Tev vairs nav jābūt grēka nomāktam. Tev vairs nav jāuztic savi locekļi grēkam, dzeršanai, pīpēšanai, azartspēlēm, runāt melus. 54 Tu vari būt tikumīgs, taisns, godīgs; un sātans ar to neko nevar padarīt, tāpēc ka tu pieķēries pavedienam, Dzīvības pavedienam. Tas ir nostiprināts Gadsimtu Klintī. Nekas nevar atraut tevi no Tā. Nekādi vēji nevar atraut tevi no Tā. Nē, nekas, pat pati nāve nevar atdalīt tevi no Dieva mīlestības, kura Jēzū Kristū.

29 Lūk ko nozīmēja Golgāta. Bija atbrīvoti cilvēki, kuri bija verdzībā. Cilvēki, kuri kādreiz bija zem nāves bailēm, var nebaidīties no nāves Cilvēks, meklējošais pilsētu, kuras Celtnieks un Radītājs ir Dievs, var uzsoļot uz lielā ceļa un pagriezt savu seju pret Debesīm, tāpēc ka viņš ir brīvs. Aleluja! Viņš izpirkts! Viņam vairs nav vajadzības uzdot jautājumu, jo ir veids uzzināt, vai tev ir taisnība, vai nē. Dievs dod mums dzīvību. Mūsu grēki pazuda. Tajā dienā uz Golgātas samaksāta cena. 56 Kad mēs visu to redzam, nav brīnums, ka rakstnieks uzrakstīja:

Zem pustumsām debesīm,
starp sašķeltām klintīm,
Noliecās mans glābējs, mirstot;
Atvērās aizkars, atvērās tas ceļš.
Uz visiem debesu priekiem Mūžīgajā Zemē.

30 Ābrahāmam vairs nebija jāklīst pa valsti pilsētas meklējumos. Grēciniekam nav jājautā, vai viņš var būt glābts, vai nē. Slimajam nav jājautā, vai viņš var būt dziedināts, vai nē. Atvērtie aizkari tajā dienā uz Golgātas atvēra ceļu uz pilnīgu uzvaru. Dievs mums deva Viņa Gara spēkus, lai uzvaroši dzīvotu pār visu to; lūdz mūs tikai noticēt tam - lūk

kas notika tajā dienā uz Golgātas. 58 Nekad nav bijis tādas dienas, kā tā. Nekad nebūs tādas, kā tā. Pēc tā vairs nav nepieciešamības. Cena samaksāta, un mēs izpirkti. Pateicība Dievam, mēs izpirkti! 59 Vairs nav jāuzdod jautājums; vairs nav jānojaus. Viss tas paņemts. Aizkars - plīvurs noņemts, un mēs uz lielā ceļa - ne priekš tā, lai uzdotu jautājumus, bet ticēt, un vienkārši iet uz priekšu. Mēs ejam taisni uz lielo, slaveno Dieva klātbūtni.

31 Ābrahāms zināja, un citi zināja, ka kamēr viņi meklēja pilsētu, viņi zināja, ka viņi bija no kaut kurienes. Kaut kas notika. Viņi dzīvoja uz paralizētas zemes. Sākās zemestrīces, sākās vētras, kari un slepkavības. Vilks un jērs ēd viens otru, vai vilks ēd jēru, un lauva ēd teļu. Tas neizskatās pareizi. Kaut kas nav tā. Viņi zināja, ka bija kaut kas ne tā. Cilvēks, brālis nosit brāli. Tēvs nosit dēlu; dēls nosit tēvu. Kaut kas šeit nav pareizi. Viņš noveco. Viņš nomirst. Viņš viss izžuvis. Slimība uz viņa. Viņš verdzībā. Koki aug, bet ne mūžīgi, viņi mirst. Kalni izmainās. Jūras izžūst. Ūdens nepietiek. Kaut kas šeit nav pareizi, un viņš meklēja vietu, pilsētu, kur tas vairs nenotiktu. Viņš zināja, ka, ja viņam kaut kad atkal izdosies nokļūt Tā klātbūtnē, Kurš izdarīja to pareizi, viņš parunātu ar Viņu par to.

32 O - o, grēciniek, kas tā par privilēģiju zināt šorīt, ka tagad tev ir ceļš. Tā diena uz Golgātas atvēra ceļu; jo visi patriarhi meklēja Viņu, meklēja. Golgāta deva to tev par velti. 62 Kā tu vari to noliegt? Kā tu vari noliegt to, pievienojoties denominācijai? Kā tu vari noliegt to, aizvietojo ar šīs dzīves apmierinājumiem. Kāpēc gan nepieņemt šo? 63 Atvērtie aizkari atved cilvēku taisni atpakaļ Dieva klātbūtnē bez jebkāda grēka uz viņa un atver viņam ceļu pie tā, ko viņš meklē: uz Debesīm, pie slavas, miera, pie Mūžīgās Dzīvības - viss taisni viņa priekšā.

33 Tā diena bija nāvējošs trieciens sātana spēkam. Viņš visu izdarīja. Es redzu Viņu tur. Viņš bija Ēdenes Jērs no pašas pirmās ēnas, kura bija mesta, kad Ābels ticībā atnesa Dievam upuri labāku, nekā Kains. 65 Viņš, vajadzētu būt, apsēja vīnogu stīgu apkārt jēra kaklam, aizvilka viņu pie klints, paņēma rokā akmeni, naža vietā, atvilka viņa galviņu un cirta, un sita viņu kamēr tas nenomira, un jēriņa vilna pārklājās ar viņa personīgajām asinīm. Viņš nosmērējās viņa asinīs. 66 Tā bija ēna, bet tajā dienā uz Golgātas - uz zemes bija Jērs, bet tas bija Dieva Jērs, Kurš mira, nosmērējies Savās personīgajās Asinīs. Viņš bija sagraizīts, sakapāts, sasists, apspļauts, šīs pasaules sakauts un viss tāds, un Asinis pilēja pa Viņa matiem.

34 Kad mira Ābela jērs, viņš runāja valodā, kuru Ābels nevarēja saprast. Tā bija blēšana. Un kad Dieva Jērs mira tajā dienā uz Golgātas, Viņš runāja tādā valodā, ka neviens nesaprata Viņu: "Mans Dievs, Mans Dievs, kādēļ Tu Mani atstāji?" Tas bija Dieva Jērs, sagraizīts, sakapāts. 68 Viņš

bija tas pats Jērs, par Kuru bija domājis Ābels. Kad viņš redzēja sievas apsolīto sēklu. Viņš bija tas Jērs, Kuru redzēja Daniēls, Kurš "norāvās bez roku līdzdalības". Viņš bija tas "ritenis ritenī" priekš praviešiem. Viss, ko viņi paredzēja, atbilda tajā dienā - tajā dienā uz Golgātas. Viņš izdarīja lielu lietu. Pārlauza mugurkaulu velnam.

35 Pirmkārt, mums jāmeklē, ko nozīmēja tā diena. Otrkārt, mums jāsaprot, ko tā diena izdarīja priekš mums, ko tā mums atnesa. Tagad, treškārt, paskatīsimies, kas mums jādara, tās dienas dēļ, kas mums jādara. 70 Pirmkārt, mums tā jāizseko, tāpēc ka tā liela diena - lielākā no visām dienām. Bija nokārtota cena par grēku. Sātana spēks bija salauzts. Un tagad mēs gribam redzēt, kas mums jādara atbildei. 71 Tad lūk, atbildei; kad Jēzus nomira uz Golgātas, tajā dienā uz Golgātas, Viņš ne tikai vienkārši samaksāja cenu par mūsu grēkiem, bet Viņš tāpat arī samaksāja cenu un darīja ceļu, lai mēs varētu iet aiz Viņa. Jo mēs, kā, piemēram, kritušais Ādams, kurš bija izpirkts, kā Gars veda Ādamu - pirmo Ādamu - ar Garu, Kuram bija vara pār visu dabu. Tad mēs - otrs Ādams - vai zemes cilvēki, bijām Kristus izpirkti no tās dienas uz Golgātas, varam sekot Viņam.

36 Tad lūk, kad Viņš nomira uz Golgātas, Viņš sataisīja ceļu. Viņš atdeva Garu, Svēto Garu, Kurš sūtīts atpakaļ uz zemes tādēļ, lai tu un es dzīvotu caur Viņu. Lūk ko priekš mums nozīmē Golgāta: lai sekotu Viņam. 73 Pirmkārt, izsekot to. Saprast, ko tā priekš mums izdarīja, un tagad, kas mums jādara attiecībā pret to. Kas mums ar tevi jādara? Tad lūk, sakām: "Es to novērtēju. Tas ir ļoti brīnišķīgi." Bet mums ir jāpieņem tas. Un pieņemt to - nozīmē pieņemt Viņa Personību, Kristu mūsu sirdīs. Tad mēs brīvi no grēka. Tādēļ nav vairs grēcīgo važu, kas karātos uz mums vispār. Dievs...it kā mēs nekad nebūtu grēkojuši. 74 Pilnīgs upuris darīja mūs pilnīgus. Jo Jēzus teica: "Esiet pilnīgi, kā jūsu Debesu Tēvs pilnīgs," Tad jau viss ir izdarīts, un mēs kļuvām pilnīgi Dieva klātbūtnē.

37 Lūk kur mēs zaudējam mūsu stāvokli. Ja mēs neuzmanīgi, mēs cenšamies atskatīties uz to, kas mēs bijām; un kamēr mēs skatāmies uz tā, kas mēs bijām, upuris priekš mums neko nenožīmē. O - o, vai tad to nevar redzēt, baznīca? Es pat necenstos, es nevaru, un jūs nevarat. Nav vajadzības censties. Tu no paša sākuma pazudis, kamēr tu skaties uz to, ko tu izdarīji. Bet neskaties uz to, ko izdarīji tu, skaties uz to, ko tā diena uz Golgātas izdarīja priekš tevis. 76 Viņš samaksāja par tevi cenu. Viņš atrisināja šo jautājumu. Tavi grēki kā purpurs sārti, viņi tagad baltāki par sniegu. Sarkani kā purpurs, balti kā vilna. Tad tev nav grēka. Tu pilnīgi bezgrēcīgs. Nav svarīgi, ko darīji vai dari, tu pa vecam bezgrēcīgs. Par cik tu pieņēmi Jēzu Kristu, kā savu Glābēju, tavi grēki piedoti. Viss, kas piedots, atlaists un aizmirsts. 77 Tad kālab šis? Saskaņā ar šo noteikumu Viņa Gars dod tev to, lai sekotu Viņam, un darīt to, ko darīja Viņš priekš